

Arrest

nr. 235 789 van 8 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beschikt over de Sierra Leone nationaliteit en bent afkomstig van Bumpah. U verklaarde dat uw vader lid is van de Poro gemeenschap en wilde dat u zich ook bij de Poro gemeenschap aansloot. Uw moeder was hiertegen en verhinderde dat u zich bij deze gemeenschap ging aansluiten. Toen uw moeder overleed in 2010 dreigde uw vader ermee u te vermoorden indien u zich niet ging aansluiten bij de Poro gemeenschap. U liep vaak weg van huis en de laatste keer dat u uw vader zag was toen u weggelopen was en hij achter u aankwam. U slaagde erin te ontsnappen en bleef buiten slapen. De volgende ochtend ontmoette u meneer B., een mensenrechtenactivist die u meenam naar Freetown.

U vertrok daarna naar Liberia waar u enkele jaren woonde maar ging daarna terug naar Sierra Leone in 2014 toen u van meneer B. hoorde dat leden van de Poro gemeenschap u op het spoor waren in Liberia. U verliet daarna opnieuw Sierra Leone en ging via Liberia en Guinee naar Ivoorkust waar u 1 maand verbleef. U ging toen van Ivoorkust naar Mali waarna u naar Algerije ging waar u 8 maanden verbleef. Daarna ging u naar Libië en in 2017 reisde u verder naar Italië. U kwam daarna naar België op 8 september 2017 waar u internationale bescherming aanvraag op 11 september 2017.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het attest over uw psychologisch functioneren blijkt immers dat u zichzelf omschrijft als 'vergeetachtig en verward' en dat dit een vaak voorkomend gevolg is van chronische stress. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u herhaaldelijk de mogelijkheid geboden om het persoonlijk onderhoud te onderbreken, wat ook gebeurde.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In verband met uw vermeende minderjarigheid vermeldt de beslissing die de dienst Voogdij u betekende op datum van 26/09/2017 in verband met het medisch onderzoek tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig artikel 3 §2, 2°, artikel 6 §2, 1°, artikel 7 en artikel 8 §1 van titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002 gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en de Programmawet van 27 december 2004, dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 20,3 jaar (op het moment van de test) een goede schatting is. Bijgevolg kunt u niet als een minderjarige worden beschouwd."

Bij het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd er u gevraagd of u opmerkingen had over een van de (meerdere) interviews die u deed bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) had. U zei dat u daar het eerste interview deed en dat het ok was en dat u daar de hoofdredenen kunnen vermelden hebt omwille van dewelke u uw land verlaten heeft (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.2-3).

U verklaarde bij DVZ dat u tot aan uw vertrek uit Sierra Leone, op 5 maart 2015, in uw dorp Bumpah (Bumpei) woonde (zie verklaringen DVZ, persoonsgegevens en reisroute in het administratief dossier). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u in Sierra Leone ook in Freetown gewoond hebt, u wist niet meer hoe lang u daar woonde en zei dat u denkt dat u toen 11 jaar oud was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4).

U verklaarde bij DVZ en tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u geboren bent in het jaar 2000 (zie verklaringen DVZ persoonsgegevens en notities persoonlijk onderhoud CGVS p.3) hoewel uit een leeftijdstest bleek dat u ouder bent dan u verklaarde (zie beslissing dienst Voogdij in het administratief dossier).

U zei dat u naar Freetown verhuisde samen met meneer B. die u in uw dorp Bumpah vond en meenam naar Freetown (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4 & p.10). U zei tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook dat u, nadat meneer B. u meenam naar Freetown, u daarna in Liberia ging wonen waar meneer B. u geld opstuurde tot hij u liet weten dat men u op het spoor gekomen was in Liberia. U ging dan terug naar Freetown in 2014 tot meneer B. u zei dat u ook daar opnieuw moest vertrekken omdat uw vader op zoek was naar u (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7). U zei ook dat u enkele jaren in Liberia gewoond zou hebben (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6).

Toen u dan, tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, geconfronteerd werd met uw tegenstrijdige verklaringen die u bij DVZ deed en er u gevraagd werd hoe het komt, zei u dat u niet zeker bent over wat u zei, dat u zich de data niet herinnert en dat het niet duidelijk is (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8).

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u ook een brief neer van O. M. B. (zie groene map in het administratief dossier). Hoewel u dus, zoals hierboven reeds beschreven, verklaarde dat deze persoon **u zou gevonden hebben in uw dorp Bompeh** en u meenam naar Freetown waarna u enkele jaren naar Liberia ging om daarna terug te keren naar meneer B. in Freetown, verklaart O. M. B. in deze brief dat **hij u leerde kennen toen u naar zijn kantoor in Freetown kwam**. Verder staat in deze brief te lezen dat meneer B. in Freetown na enkele weken besepte dat u Sierra Leone ontvlucht was.

Er moet dus vastgesteld worden dat uw verklaringen op het CGVS over waar en wanneer u in Sierra Leone woonde en wanneer u daar vertrok tegenstrijdig zijn met uw verklaringen hierover bij DVZ en tegenstrijdig zijn met de verklaringen van meneer B. in zijn brief die u zelf neerlegde.

Tijdens uw interview bij DVZ op 9 januari 2019 en tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u Sierra Leone ontvluchtte **omdat uw vader wilde dat u zich aansloot bij de Poro gemeenschap** (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier en persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

Tijdens uw eerste interview bij DVZ op 8 september 2017, als zelfverklaarde minderjarige, werd u ook de vraag gesteld wat uw motief was om naar België te komen. U verklaarde toen dat u naar België gekomen was omdat uw moeder overleed in het kraambed en **uw vader omkwam tijdens overstromingen. U wilde niet achterblijven bij de burens** en kwam naar België (zie fiche niet-begeleide minderjarige in het administratief dossier).

Toen u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd werd met deze verklaringen, zei u dat niet gezegd te hebben, dat het niet mogelijk is en dat dit niet is hoe het gebeurde. Gevraagd waarom uw verklaringen dan zo werden opgeschreven, zei u dat u niet ok was toen u hier aankwam, dat u zich niet herinnert dat u dit zei. U zei verder nog dat uw vader overleed toen u in Italië was en dat u in Italië was voor de overstromingen gebeurden in Sierra Leone (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u een “attest psychologisch functioneren” neer, ondertekend door Klinisch traumapsycholoog Wim Beets (die als vertrouwenspersoon aanwezig was tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS) en Psychiater Marijke vanden Noortgate (zie groene map in het administratief dossier). In dit attest staat dat u duidelijke symptomen van psychotrauma vertoont en dat **u zichzelf op cognitief vlak omschrijft als vergeetachtig en verward**, wat een vaak voorkomend gevolg is van chronische stress.

Het attest omschrijft enkele symptomen die u vertoont, maar stelt evenwel geen diagnose en bevestigt evenmin op basis van vaststellingen van de opstellers, dat u vergeetachtig en verward bent. Het attest biedt dan ook geen verklaring voor de vaststelling dat u op verschillende momenten manifest tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw motieven om Sierra Leone te verlaten. Dat u bij DVZ eerst verklaart dat u Sierra Leone verliet omdat uw ouders overleden zijn en u niet bij de burens wilde blijven om daarna te verklaren dat uw vader eigenlijk nog leefde toen u vertrok uit Sierra Leone en u wilde inlijven bij de Poro gemeenschap is geen gevolg van het feit dat u vergeetachtig en verward bent. Dit zijn duidelijk tegenstrijdige verklaringen.

Zoals hierboven reeds aangehaald legde u ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming een brief neer van O. M. B. (zie groene map in het administratief dossier). Hierin staat te lezen dat de druk die op u uitgeoefend werd in Sierra Leone om bij de Poro gemeenschap te gaan verhoogde nadat uw vader overleed. Opnieuw moet er dus vastgesteld worden dat uw verklaringen tegenstrijdig zijn met de verklaringen van meneer B. in deze brief, u verklaarde immers dat u pas op de hoogte kwam van het overlijden van uw vader toen u zich reeds in Italië bevond. Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde uw advocate ook nog een email neer van O. M. B. (zie groene map in het administratief dossier) waarin staat te lezen dat de vrienden van uw vader gedetermineerd waren om u gedwongen te initiëren als de opvolger van uw vader nadat deze in 2017 overleed.

U verklaarde nochtans bij DVZ, zoals hierboven reeds aangehaald, dat u uit Sierra Leona vertrok in maart 2015. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u niet meer te weten wanneer u, voor de laatste keer, uit Sierra Leone vertrok toen er daar een Ebola crisis plaatsvond in , wat betekent in 2014 of 2015 (zie informatie in de blauwe map in het administratief dossier). Dat meneer B. dan in zijn email getuigt dat de vrienden van uw overleden vader in 2017 gedetermineerd waren om u te initiëren, 2 jaar nadat u het land verliet, houdt geen steek.

Er moet dus vastgesteld worden dat de verklaringen die u bij DVZ en het CGVS aflegde, onderling tegenstrijdig zijn en bovendien nog eens beiden tegenstrijdig zijn met de getuigenissen van meneer B. die u neerlegde.

U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u, in tegenstelling tot wat uit de leeftijdtest bleek, wel degelijk geboren werd op 17 november 2000 en dat u de resultaten van de leeftijdtest niet geloofde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.3-4). U legde bij DVZ ook een geboorteakte neer (zie verklaringen DVZ, persoonsgegevens in het administratief dossier) omdat u het niet eens was met de uitkomst van de leeftijdtest en verklaarde dat u deze geboorteakte niet bijhad bij uw inschrijving bij DVZ maar dat u aan meneer B. had gevraagd om het u op te sturen en dat u deze ontving in het opvangcentrum in Alseberg, wat u ook verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9). Wat betreft de geboorteakte die u neerlegde (zie Certified true copy / Birth certificate in de groene map in het administratief dossier) moet er ten eerste opgemerkt worden dat deze allerminst een bewijs is van uw verklaarde leeftijd aangezien u geen andere identiteitsdocumenten neerlegde waardoor er een band zou kunnen gelegd worden tussen u en de naam vermeld op de geboorteakte. Over deze geboorteakte moet er verder opgemerkt worden dat deze ingevuld werd over de officiële stempels heen terwijl deze stempels normaliter pas gezet worden na het invullen van de geboorteakte en dus over de inhoud van de geboorteakte zouden moeten staan. Uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt bovendien dat een "Certified True Copy" van een geboorteakte uit Sierra Leone een apart document is dat een originele geboorteakte vervangt. In de titel van een dergelijke "Certified True Copy" verwijzen de laatste twee getallen van de titel naar het jaar waarin dit certificaat werd afgeprint. Zo is een "Certified True Copy BC/99" een vervangende geboorteakte die in het jaar 1999 werd afgeprint. Op het document dat u neerlegde is deze titel echter niet aanwezig. De geboorteakte die u neerlegde betreft een "Late / Delayed Birth Certificate BC/2012" met daarop een stempel waar "Certified True Copy" op staat. Op dit document zou dus eigenlijk de titel "Certified True Copy BC/2017" moeten staan indien het om een echte gecertificeerde kopie van een geboorteakte uit Sierra Leone zou gaan, afgedrukt in 2017. Er moet dan ook besloten worden dat het document dat u neerlegde en waarvan u verklaarde dat het uw leeftijd zou bewijzen een vervalsing is.

Het feit dat u een vals document neerlegt in een poging de Belgische autoriteiten te misleiden ondermijnt volledig uw algemene geloofwaardigheid. Omwille van uw onderling tegenstrijdige verklaringen, omwille van de getuigenissen die u neerlegde die tegenstrijdig zijn met uw verklaringen en omwille van uw valse geboorteakte die u neerlegde, kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u een oprechte vrees op vervolging zou kennen in geval van terugkeer naar Sierra Leone.

Bovendien moet er vastgesteld worden dat u er ook verder niet in slaagde uw vrees ten opzichte van Sierra Leone concreet of aannemelijk te maken.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u gedood zal worden indien u zou terugkeren naar Sierra Leone. Gevraagd wie u zou doden, zei u dat de leden van de Poro gemeenschap u zouden doden en dat deze omgaan met duivels maar u zei dat u zich, buiten uw vader, geen andere personen kon herinneren die lid zijn van de Poro gemeenschap (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10). U verklaarde ook dat, toen u in Liberia was, u gecontacteerd werd door meneer B. die u zei dat u moest vluchten omdat ze u daar op het spoor gekomen waren , waarna u terug naar Sierra Leone ging (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6 & 7).

Hierover moet opgemerkt worden dat het weinig geloofwaardig is dat meneer B. u contacteert en u laat terugkomen van Liberia naar Sierra Leone, van waar u vluchtte omwille van uw vrees om daar ingelijfd te worden bij de Poro gemeenschap om daarna Sierra Leone terug te verlaten.

Toen er u gevraagd werd wie er precies op zoek naar u kwam in Liberia, zei u dat het leden van de Poro gemeenschap waren en dat u dit hoorde van meneer B..

Gevraagd hoe hij dat wist, zei u dat u het niet wist maar dat hij een activist is en naar Bumpah ging. Hoe de Poro gemeenschap erachter gekomen zou zijn dat u zich in Monrovia bevond, wist u ook niet en u verklaarde dit ook niet aan meneer B. gevraagd te hebben toen hij u dit zei; u liep meteen weg en stelde geen vragen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12). Ook toen er u gevraagd werd of u niet naar de politie in Sierra Leone zou kunnen gaan om u te beschermen, zei u dat u daar geen idee over had als kind en dat **meneer B. u naar Liberia stuurde** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Dit terwijl, zoals reeds aangehaald, meneer B. in zijn getuigenis verklaart dat hij **na enkele weken in Freetown beseftte dat u Sierra Leonea ontvlucht was**.

In dat opzicht moet er ook opgemerkt worden dat het opmerkelijk is dat meneer B. in zijn getuigenis met geen woord rept over het feit dat u eerst enkele jaren in Liberia zou verbleven hebben waarna hij u zou gezegd hebben daar te vertrekken omdat er leden van de Poro gemeenschap u op het spoor zouden zijn gekomen in Liberia.

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd of u nu niet zou kunnen teruggaan naar Sierra Leone nu uw vader overleden is, zei u dat u niet terug kan gaan omdat u dan zou sterven. Gevraagd hoe men (de Poro gemeenschap) zou weten dat u terug naar Sierra Leone zou gaan, zei u dat u het niet weet en dat ze u zullen doden in Sierra Leone. U zei ook dat u niet weet wie er u, in Sierra Leone, zou vragen om bij de Poro gemeenschap te gaan nu uw vader er niet meer is. U zei verder dat uw vader tot de duivel bad en dat ze (de Poro gemeenschap) "alles" kunnen doen. U verklaarde zelfs nu nog bang te zijn en zei dat uw moeder u als kind iets gaf dat u kon dragen als bescherming tegen geesten dat strakker werd als er problemen waren en losser werd als het probleem weg was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

In dat opzicht dient er opgemerkt te worden dat de vrees voor een spirituele vervolging ongegrond is daar het fenomeen geesten tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u de volgende documenten neer; een "certified true copy" van uw geboorteakte, een psychologisch attest met begeleidende email van uw advocate, een getuigenis van O. M. B. d.d.7/10/2018, het visitekaartje van O. M. B., mailverkeer van uw advocaten met O. M. B., een kopie van de identiteitskaart van O. M. B. en een kopie van de "Voter ID Card" van O. M. B..

Wat betreft de "certified true copy" van uw geboorteakte; deze werd hierboven reeds besproken en kan dan ook niet beschouwd worden als een bewijs van uw identiteit of geboortedatum.

Wat betreft de begeleidende email van uw advocate bij uw psychologisch attest; uw bijzondere procedurele noden werden hierboven al besproken.

Wat betreft het psychologisch attest; Ook dit werd hierboven reeds besproken.

Wat betreft de getuigenis van O. M. B., d.d. 7/10/2018 en het visitekaartje van deze persoon; in de getuigenis tekent O. M. B. als "Human Rights Activist". Ook u en uw advocaten verwijzen naar deze persoon als zijnde een mensenrechtenactivist (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4&12 en emails advocaten die hieronder nog besproken zullen worden). In een email aan uw advocate stuurde meneer B. ook een link door naar de website van zijn "Instituut" en op het visitekaartje van deze persoon staat ook de naam van dit instituut vermeld; het "Sierra Leone Institute of International Law" waar hij, volgens dit visitekaartje actief zou zijn als Legal Officer. Het Sierra Leone Institute of International Law is echter geen instituut dat zich met mensenrechten bezighoudt of waar mensenrechtenactivisten werkzaam zijn. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat dit instituut zich op hun website eerder vaag omschrijft als "een centrum voor academische excellentie dat focust op de fundamentele principes van het internationaal recht in Sierra Leone". Het doel van dit instituut is verschillende takken van de regering in Sierra Leone bij te staan met hun internationale verplichtingen waarbij het zijn expertise in het internationaal recht ten dienste stelt.

Nergens blijkt dus, noch uit het visitekaartje waar de positie van meneer B. vermeld staat als "legal officer", noch uit de website van het "Sierra Leone Institute of International Law" dat deze persoon werkzaam zou zijn als mensenrechtenactivist. Overigens werd op de website van dit instituut, bij het overzicht van personen die er werkzaam zijn, de naam O. M. B. niet teruggevonden (zie informatie in de blauwe map in het administratief dossier).

Wat betreft de getuigenis van deze persoon die u neerlegde moet er ten eerste opgemerkt worden dat het niet geloofwaardig is dat iemand die als Legal Assistent werkzaam zou zijn bij een dergelijk instituut een getuigenis zou schrijven waarvan sommige delen praktisch onleesbaar of onbegrijpelijk zijn door de vele fouten die erin staan en vaak bizarre zinsconstructies. Bovendien moet er opgemerkt worden dat de handtekening onder deze getuigenis wel lijkt op de handtekening die staat op de identiteitskaart van O. M. B., waar uw advocate een kopie van doorstuurde, maar toch merkbaar verschillend is. Daarnaast werd hierboven al vastgesteld dat de verklaringen in deze getuigenis vaak tegenstrijdig zijn met uw eigen verklaringen. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan deze getuigenis. Deze is allerm minst een bewijs van uw verklaringen dat meneer B. u hielp vertrekken uit Sierra Leone omdat u daar gezocht zou worden door de Poro gemeenschap.

Wat betreft het visitekaartje van meneer B. dat u neerlegde; er moet ten eerste opgemerkt worden dat de twee verschillende adressen en het telefoonnummer die vermeld staan op deze kaart niet overeenkomen met het adres en telefoonnummer van het Sierra Leone Institute of International Law zoals die vermeld staan op hun website (zie informatie in de blauwe map). Ook de naam van "Executive Director" van dit instituut, A. K. zoals vermeld op de website van het instituut, staat anders geschreven op dit visitekaartje; A. K..

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt overigens dat de Executive Director van dit instituut, A. /A. K., in september 2018 in Sierra Leone gearresteerd werd op beschuldiging van corruptie. Een bron bij de Anti-Corruptie commissie van Sierra Leone verklaarde dat K. onder andere geld kreeg van mensen die een visum naar de VS wilden verkrijgen door valselyk te verklaren dat deze werkzaam zouden zijn bij zijn Institute of International Law waardoor ze makkelijker een visum konden verkrijgen. K. kwam, in afwachting van een uitspraak in zijn proces, voorwaardelyk vrij in maart 2019.

Dit visitekaartje en de getuigenis die u neerlegde veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen. Het bevestigt daarentegen het gesolliciteerde karakter van de getuigenissen van O. M. B. en de ongelooftwaardigheid van uw verklaringen over deze persoon.

Wat betreft het mailverkeer van uw advocates met O. M. B.; deze persoon laat in zijn email d.d. 26 juni 2019 aan uw advocate enkel weten dat hij inderdaad de getuigenis schreef in oktober 2018 en dat de vrienden van uw overleden vader u gedwongen wilden inlijven bij de Poro gemeenschap. Deze email toont enkel aan dat uw advocates met een persoon e-mailden op het emailadres B.osman@gmail.com maar deze email is allerm minst een bewijs van uw en zijn verklaringen dat hij, als mensenrechtenactivist, u hielp Sierra Leone te verlaten. In de email d.d. 1/8/2019 stuurt deze persoon een link door naar de website van het Sierra Leone Institute of International Law. Ook dit is geen bewijs van uw en zijn verklaringen dat hij, als mensenrechtenactivist, u hielp Sierra Leone te verlaten. Wat betreft de foto van de identiteitskaart van O. M. B. die hij naar uw advocates stuurde; de identiteit van deze persoon wordt hier niet in twijfel getrokken maar ook dit document is geen bewijs van uw en zijn verklaringen dat hij als, mensenrechtenactivist, u hielp Sierra Leone te verlaten.

Bovendien moet er opgemerkt worden dat deze identiteitskaart slechts geldig was tot 7 juni 2016; deze identiteitskaart bewijst dus niet eens dat de persoon die deze opstuurde zich nog in Sierra Leone zou bevinden.

Wat betreft de Voter ID Card O. M. B. die hij naar uw advocates stuurde; de identiteit van deze persoon wordt hier niet in twijfel getrokken maar ook dit document is geen bewijs van uw en zijn verklaringen dat hij, als mensenrechtenactivist, u hielp Sierra Leone te verlaten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekschrift en aanvullende nota

2.1.1. Verzoeker leidt een middel af uit de schending van

- *de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;*
- *artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980;*
- *het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);*
- *beoordelingsfout*.

Inzake verzoekers leeftijd stelt het verzoekschrift:

"Hoewel het CGVS noch uw Raad bevoegd zijn om terug te komen op de beslissing van de Dienst Voogdij wat betreft zijn leeftijdsbepaling, wil verzoeker de aandacht van Uw Raad niettemin vestigen op het feit dat verschillende instanties twijfels hebben geuit bij de betrouwbaarheid van het leeftijdsonderzoek."

Verzoeker verwijst naar het advies van de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren van 20 februari 2010, het Europees Parlement, de Commissaris voor de Rechten van de Mens van de Raad van Europa en het rapport van het Platform Kinderen op de Vlucht.

"Op basis van bovenstaande informatie dient te worden vastgesteld dat verzoekers lichamelijke verouderingsproces naar alle waarschijnlijkheid sterk beïnvloed is door de extreme stress die hij heeft moeten ervaren."

De discrepantie tussen de door verzoeker opgegeven leeftijd en de op basis van het leeftijdsonderzoek "geschatte" leeftijd ("...waarbij 20,3 jaar een goede schatting is": cf. administratief dossier) bedraagt slechts driejaar, en is dus ruimschoots minder dan de door bovenvermeld onderzoek aangegeven discrepantie van 10 jaar bij ernstige posttraumatische stress. Ook de uiterst ondermaatse voeding die verzoeker jarenlang gegeten heeft. m.n. tijdens zijn periode als dakloze op een markt in West Point. Liberia, heeft ongetwijfeld een grote invloed gehad op zijn verouderingsproces."

Verzoekende partij is van mening dat de leeftijdstest onvoldoende aangepast is om in gevallen zoals dat van verzoeker, waarbij sprake is van potentieel sterk afwijkende verouderingssymptomen als gevolg van nutritionele en trauma-gebonden omstandigheden, een adequate leeftijdsbepaling te doen. Het beperkte verschil tussen de zo geschatte leeftijd en de door verzoeker zelf aangehaalde leeftijd, doet vermoeden dat de door hem opgegeven leeftijd wel degelijk correct is."

Omtrent verzoekers psychologisch profiel wordt aangevoerd wat volgt:

"Verwerende partij werd voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud op de hoogte gebracht van het feit dat verzoeker met psychische problemen kampt. Zijn advocaat stuurde per e-mail een attest door van verzoekers psycholoog en psychiater (stuk 5) en vroeg om een erkenning van bijzondere procedurele noden (stuk 4)."

Deze werden toegekend en de aanwezigheid van een vertrouwenspersoon, m.n. verzoekers psycholoog, mijnheer Wim B., werd toegestaan."

Het persoonlijk onderhoud werd verder een keer stilgelegd, noodgedwongen, omdat verzoeker zijn emoties niet kon beheersen en het huilen niet kon stoppen (CGVS gehoornotities, p. 7)."

Niettemin blijkt voorts uit niets dat aan verzoekers psychische problemen enige aandacht werd besteed, noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming."

Zo heeft de dossierbehandelaar tijdens het persoonlijk onderhoud geen enkele vraag gesteld over verzoekers psychisch welzijn, over hoe hij zich voelt of over welke gevolgen hij van deze psychische problemen ondervindt of welke impact dit op hem heeft. Nochtans was de dossierbehandelaar vooraf op de hoogte gebracht van de psychische kwetsbaarheid van verzoeker. Desondanks ging het interview van start zonder dat naar verzoekers welbevinden gevraagd werd. De dossierbehandelaar heeft tijdens het gehele onderhoud welgeteld één maal gevraagd naar verzoekers psychologische situatie: [...]

Verzoeker zelf haalde zijn psychologische moeilijkheden nochtans verschillende keren spontaan aan, daarmee aangevend dat hij er een aanzienlijke impact van ondervindt: [...]

Ook zijn vertrouwenspersoon en raadvrouw benadrukten aan het eind van het interview de ernst van zijn psychische problemen en verzochten met aandrang zijn kwetsbaarheid en de gevolgen daarvan in rekening te brengen."

Dat verwerende partij op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud inging op verzoekers verwijzingen naar zijn psychologische moeilijkheden, getuigt van een gebrek aan adequate aandacht"

voor deze problematiek en voor de impact ervan op verzoekers vermogen om zijn asielrelaas op optimale wijze te brengen.

Nog frappanter is het evenwel dat verwerende partij in de bestreden beslissing de psychologische moeilijkheden van verzoeker uitdrukkelijk minimaliseert en de vaststellingen van zijn psycholoog en psychiater compleet uit hun context trekt.

Verwerende partij weerhoudt uit het neergelegde attest (stuk 5) slechts dat verzoeker "zichzelf op cognitief vlak omschrijft als vergeetachtig en verward", stelt vast dat het attest dit niet bevestigt op basis van de vaststellingen van de opstellers; en voegt toe dat de opstellers evenmin een diagnose stellen. Verwerende partij concludeert dat het attest dan ook geen verklaring biedt voor het feit dat verzoeker op verschillende momenten manifest tegenstrijdige verklaringen aflegt.

Het overgemaakte attest maakt echter wel degelijk melding van "een depressief beeld", "duidelijke symptomen van psychotrauma", en waarschuwt ervoor dat "ondanks zijn rustig voorkomen zal A. zonder twijfel uiterst gestresseerd aan het interview beginnen. Bovendien kan een chronisch slaapttekort hem extra parten spelen."

Daarnaast vermeldde zijn psycholoog aan het eind van het persoonlijk onderhoud wel degelijk uitdrukkelijk dat verzoeker PTSD heeft en depressieve kenmerken heeft.

De aanpak van verwerende partij is dan ook onaanvaardbaar, en ook verzoekers psycholoog en psychiater zijn niet te spreken over de manier waarop hun attest in het kader van de bestreden beslissing gebruikt - of beter misbruikt - is.

Verzoekende partij wenst Uw Raad in het kader van huidig verzoekschrift daarom bijkomende informatie te verschaffen over verzoekers psychologisch ziektebeeld, door middel van:

- een medisch attest van verzoekers psychiater, Dr. M. Van den Noortgate (d.d. 24 oktober 2019) (stuk 6), waarin de uitdrukkelijke diagnose van een ernstige posttraumatische stress-stoornis en een ernstige depressie gesteld wordt;

- een aanvullend, uitgebreid psychologisch rapport betreffende verzoekers psychische problematiek (stuk 7), waarin bijkomende informatie wordt verschaft over de werking van trauma en meer bepaald de impact daarvan op cognitief niveau en op het geheugen de capaciteit herinneringen op te roepen en te situeren in tijd en ruimte, alsook een concrete analyse van de waarnemingen met betrekking tot de impact van het trauma op verzoeker en diens capaciteiten om over zijn verleden te spreken.

Op basis van het uitgebreide rapport van psychologisch functioneren kan worden vastgesteld dat, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt beweerd, verzoekers psychotrauma wel degelijk een zeer grote impact heeft op zijn capaciteiten om een 'volwaardig' asielrelaas te brengen. Zijn psycholoog en psychiater beschrijven hem als een uitgesproken getraumatiseerde jongeman waarbij symptomen als verwardheid en vergeetachtigheid duidelijk zichtbaar zijn, hetgeen klinisch te verklaren valt vanuit de werking van trauma op de hersenen (stuk 7). Het rapport maakt duidelijk dat onder impuls van trauma "blinde vlekken" ontstaan, waarbij informatie maar beperkt geïntegreerd raakt en informatie op vervormde wijze opgeslagen wordt. Het ergst aan deze vervorming onderhevig zijn herinneringen uit de kindertijd, alsook gebeurtenissen die plaatsvinden tijdens deze periodes van chronische stress (stuk 7).

Ook depressie, waaraan verzoeker in ernstige mate lijdt, heeft een negatieve impact op de werking van het geheugen, zo stellen verzoekers psycholoog en psychiater, "zowel wat betreft opslag van informatie als liet terug bovenhalen van het opgeslagene" (stuk 7).

Tot slot merken verzoekers psycholoog en psychiater, op basis van vaststelling gedaan doorheen 28 psychotherapeutische sessies, dat zowel verzoekers persoonlijkheidskenmerken als symptomen van traumatische vermijding en afsplitsing maken dat hij over sommige zaken niet of maar moeilijk kan spreken, of dat hij bepaalde zaken die hij heeft meegemaakt minimaliseert of "normaliseert". Dit maakt dat hij niet in staat is om over deze aspecten "volwaardige" verklaringen af te leggen.

Het mag dus duidelijk zijn dat verzoekers ernstig geschade mentale welzijn wel degelijk een aanzienlijke impact heeft op zijn vermogen om zijn asielrelaas op optimale wijze te brengen.

Deze bevindingen nopen dan ook tot een uiterst voorzichtige aanpak bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en tot het hanteren van een andere beoordelingsnorm. Verzoekende partij is van mening dat van een dergelijke voorzichtige aanpak in casu geen sprake is."

Wat betreft verzoekers verklaringen en ondersteunende documenten argumenteert verzoeker als volgt: "[...] Wat betreft de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen op de DVZ enerzijds, en op het CGVS anderzijds, dienen de volgende opmerkingen te worden gemaakt.

Verzoekers verklaringen tijdens zijn allereerste interview, m.n. dat voor niet-begeleide minderjarigen, moeten met uiterste voorzichtigheid worden behandeld. Dit interview vond immers plaats toen verzoeker nog maar net in België was, en op dat ogenblik bevond hij zich in een psychologisch extreem precarie toestand.

Hij kwam toen net uit Italië, en was nog maar enkele maanden in Europa, in relatieve 'veiligheid', nadat hij enkele jaren op weg was geweest en voortdurend in uiterst traumatiserende omstandigheden verkeerde. Verzoeker heeft minstens twee jaar lang onder extreme mentale stress gestaan. De gevolgen daarvan voor het geheugen zijn in het bij huidige verzoekschrift gevoegd psychologisch attest (stuk 7) duidelijk omschreven.

In geval van verzoeker kan dus worden aangenomen dat hij, op een ogenblik dat hij onder zeer grote stress stond en nog geen stabiliteit gevonden had, m.n. vlak na aankomst in België, fragmentaire informatie uit zijn geheugen bij elkaar heeft genomen en hiermee een versie van de geschiedenis naar voren heeft geschoven die niet aan de werkelijkheid beantwoordt.

Verzoeker is in elk geval werkelijk gechoqueerd wanneer hij hoort dat hij dergelijke verklaringen zou hebben afgelegd. Hij herinnert zich er niets van, en benadrukt dat hij zich in een zeer slechte staat bevond bij aankomst in België ("toen ik aankwam was ik een gekke persoon CGVS gehoorntities, p.9).

Het is dan ook voorzichtig deze verklaringen niet in rekening te nemen bij de beoordeling van verzoekers dossier.

Wat betreft verzoekers verklaringen over zijn traject, meent verzoekende partij dat deze wel degelijk consistent zijn. Op de DVZ werd verzoeker gevraagd zijn uiteindelijke vluchttraject te bespreken. Hij is op dat ogenblik beginnen vertellen vanaf de laatste keer dat hij Sierra Leone verlaten heeft - dus zijn tweede vertrek uit Sierra Leone. Zijn verklaringen op de DVZ over zijn traject komen overeen met zijn verklaringen op het CGVS met betrekking tot zijn traject na dit tweede vertrek.

Wat betreft de door verwerende partij aangehaalde onaannemelijkheden, wenst verzoekende partij nog op te merken dat verwerende partij zich vergist wanneer ze uit verzoekers verklaringen meent af te leiden dat mijnheer B. hem gevraagd heeft om vanuit Liberia terug naar Sierra Leone te komen, omdat zijn vader en diens kompanen hem op het spoor gekomen zouden zijn. Mijnheer B. heeft verzoeker inderdaad gecontacteerd met die laatste boodschap, en heeft gezegd dat hij zijn locatie in Liberia voor zijn eigen veiligheid diende te verlaten. Omdat verzoeker op dat ogenblik helemaal niet wist waar hij naartoe moest gaan - hij was nog uitermate jong! - heeft hij het enige aanknopingspunt genomen dat hij had - m.n. mijnheer B. - en is hij terug naar Freetown gevlucht, er op dat moment

vanuit gaand dat zijn vader en diens kompanen zich in Liberia bevonden en hij in Freetown in elk geval opnieuw verder van hen zou bevinden en in de veilige nabijheid van mijnheer B.. Het is dus evenwel niet onder impuls van die laatste dat verzoeker is teruggekeerd naar Sierra Leone.

Wat betreft deze mijnheer B., wenst verzoekende partij vooreerst op te merken dat geen van de opmerkingen van verwerende partij met betrekking tot deze figuur op overtuigende wijze de realiteit van deze persoon in twijfel kunnen trekken. Dat uit de beschrijving van het Sierra Leone Institute of International Law nergens blijkt dat dit instituut met mensenrechten bezig is en zijn naam niet op de website van het instituut teruggevonden, sluit niet uit dat de persoon in kwestie zelf optreedt als, of minstens zichzelf presenteert als, een mensenrechtenactivist. Evenmin kan het feit dat zijn Engels niet perfect is, of dat zijn handtekening op verschillende documenten licht verschilt, tot een dergelijke conclusie leiden.

Evenzo kan een perfecte verklaring bestaan voor het verschil in adressen op het visitekaartje respectievelijk de website (bv. adres van het bureau van mijnheer B., respectievelijk de hoofdzetel van het instituut) en doet een typfout in een voornaam geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van een document.

Rekening houdende met de verschillende documenten met betrekking tot de identiteit van mijnheer B. die verzoekende partij heeft neergelegd, alsook uit de zeer geëngageerde houding van mijnheer B., die steeds snel antwoordt op e-mails van verzoekers advocate met betrekking tot het dossier, meent verzoekende partij dat verwerende partij niet overtuigt van het feit dat het ongeloofwaardig zou zijn dat mijnheer B., als mensenrechtenactivist, verzoeker hielp het land te verlaten.

Wat betreft nog deze figuur van mijnheer B., wenst verzoekende partij erop te wijzen dat dit een vertrouwenspersoon is voor verzoeker die hij heeft ontmoet op het moment waarop hij het meest kwetsbaar, en zeer jong, was; een persoon die jarenlang zijn enige aanspreekpunt is geweest. Deze persoon neemt een zeer centrale plaats in in verzoekers discours. Er mag niet uit het oog verloren worden dat verzoeker deze persoon als reddingsfiguur zag en hem volledig vertrouwde. Wanneer deze persoon hem contacteerde met het bericht dat hij in Liberia gevaar liep, twijfelde verzoeker niet aan de juistheid van deze informatie noch vroeg hij een verklaring, maar hij gaf daarentegen ogenblikkelijk gevolg aan diens 'wijze raad'. Gezien verzoekers afhankelijkheidssituatie en zijn ontzag en respect voor mijnheer B., is het aannemelijk dat hij over bepaalde zaken geen uitleg gevraagd heeft.

Tot slot wenst verzoekende partij op te merken dat verwerende partij een passage uit de getuigenis van mijnheer B. verkeerd beoordeelt. Mijnheer B. stelt in zijn e-mail aan verzoekers raadsvrouw inderdaad dat verzoeker een risico loopt op vervolging door zijn vaders kameraden, leden van de Poro society. Verwerende partij leidt hier evenwel ten onrechte uit af dat dit ongeloofwaardig zou zijn.

Dit strookt immers perfect met verzoekers verklaringen: ondanks het feit dat zijn vader in 2017 overleed, blijven diens kompanen van de Poro society verzoeker opsporen. Dit is een kwestie van bijgeloof, waarbij aangenomen wordt dat het extreem onheil brengt dat verzoeker, als zoon van een lid van de Poro society, niet zelf lid geworden is.

Ter conclusie wenst verzoekende partij te benadrukken dat bij elk aspect van huidig dossier niet uit het oog mag worden verloren dat verzoeker in elk geval jong was op het ogenblik van zijn vertrek, gesteund heeft op een vertrouwensfiguur en daardoor bepaalde informatie niet heeft, en bovendien door de complexe mechanismen en impact van traumatische gebeurtenissen niet in staat is om zijn verleden op optimale wijze te 'reconstrueren' en volwaardige verklaringen af te leggen.

[...].

2.1.2. Ter zitting brengt verzoeker een aanvullend attest bij van een jeugdpsychiater dat dateert van 10 maart 2020.

Beoordeling

2.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“ a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.3. Verzoeker kan, zoals terecht gesteld in het verzoekschrift, de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, zie brief in stuk 20). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Het komt dan ook niet toe aan de RVV om in de voorliggende zaak de leeftijd van verzoeker te heroverwegen aan de hand van de in het verzoekschrift vermelde informatie.

Hierbij voegt zich de vaststelling dat verzoeker de navolgende motivering in de bestreden beslissing niet concreet betwist:

“U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u, in tegenstelling tot wat uit de leeftijdtest bleek, wel degelijk geboren werd op 17 november 2000 en dat u de resultaten van de leeftijdtest niet geloofde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.3-4). U legde bij DVZ ook een geboorteakte neer (zie verklaringen DVZ, persoonsgegevens in het administratief dossier) omdat u het niet eens was met de uitkomst van de leeftijdtest en verklaarde dat u deze geboorteakte niet bijhad bij uw inschrijving bij DVZ maar dat u aan meneer B. had gevraagd om het u op te sturen en dat u deze ontving in het opvangcentrum in Alseberg, wat u ook verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9). Wat betreft de geboorteakte die u neerlegde (zie Certified true copy / Birth certificate in de groene map in het administratief dossier) moet er ten eerste opgemerkt worden dat deze allerm minst een bewijs is van uw verklaarde leeftijd aangezien u geen andere identiteitsdocumenten neerlegde waardoor er een band zou kunnen gelegd worden tussen u en de naam vermeld op de geboorteakte. Over deze geboorteakte moet er verder opgemerkt worden dat deze ingevuld werd over de officiële stempels heen terwijl deze stempels normaliter pas gezet worden na het invullen van de geboorteakte en dus over de inhoud van de geboorteakte zouden moeten staan. Uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt bovendien dat een “Certified True Copy” van een geboorteakte uit Sierra Leone een apart document is dat een originele geboorteakte vervangt. In de titel van een dergelijke “Certified True Copy” verwijzen de laatste twee getallen van de titel naar het jaar waarin dit certificaat werd afgeprint. Zo is een “Certified True Copy BC/99” een vervangende geboorteakte die in het jaar 1999 werd afgeprint. Op het document dat u neerlegde is deze titel echter niet aanwezig. De geboorteakte die u neerlegde betreft een “Late / Delayed Birth Certificate BC/2012” met daarop een stempel waar “Certified True Copy” op staat. Op dit document zou dus eigenlijk de titel “Certified True Copy BC/2017” moeten staan indien het om een echte gecertificeerde kopie van een geboorteakte uit Sierra Leone zou gaan, afgedrukt in 2017. Er moet dan ook besloten worden dat het document dat u neerlegde en waarvan u verklaarde dat het uw leeftijd zou bewijzen een vervalsing is.”

Aangezien de voormelde motivering niet concreet wordt betwist, blijft deze onverminderd overeind.

2.4.1. Verzoeker verwijst naar zijn psychologisch profiel en voert aan dat verweerder te weinig rekening hield met zijn psychische kwetsbaarheid tijdens het gehoor en de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

2.4.2. Het staat niet ter discussie dat verzoeker psychische problemen heeft, *in casu* PTSD en depressieve kenmerken.

Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt echter dat hiermee daadwerkelijk rekening werd gehouden tijdens het gehoor. Verzoeker werd tijdens het gehoor vergezeld door klinisch traumapsycholoog W. Beets, die als vertrouwenspersoon aanwezig was tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Deze vertrouwenspersoon maakte op het einde van het gehoor geen opmerkingen inzake het verloop van het gehoor (gehoor, p. 15-16). Tevens blijkt dat, wanneer nodig of opportuun, aan verzoeker gevraagd werd of het gehoor diende gepauzeerd te worden (gehoor, p. 7, p. 9, p. 10). Tijdens het gehoor werd aldus voldoende rekening gehouden met verzoekers psychische problematiek.

Verzoeker argumenteert, onder meer door de verwijzing naar de bijgebrachte attesten, dat zijn psychische problematiek een invloed heeft op de werking van zijn geheugen en cognitief vermogen waardoor hij geen ‘volwaardig’ asielrelaas kan afleggen.

Hieromtrent stelt de Raad vast dat uit verzoekers gehoor blijkt dat verzoeker in staat is om op gedetailleerde wijze het relaas te doen van zijn reis vanuit Sierra Leone naar België. Verzoeker slaagt er in om deze reis te vertellen aan de hand van een reisroute die zowel in ruimte als in tijd goed gedetailleerd is (gehoor, p. 7-8). In acht genomen dat verzoekers wedervaren tijdens zijn route naar België pijnlijke herinneringen moet oproepen, is de vaststelling dat hij deze route en daaraan gelieerde feitelijke gegevens op een coherente en consistente wijze kan vertellen een manifeste aanduiding dat de PTSD en depressie verzoeker niet kunnen verhinderen een nuttig en dienstig relaas te doen inzake de elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming.

2.4.3. Uit het gehoorverslag en de bijgebrachte psychologische attesten (inclusief het ter zitting neergelegde attest) kan derhalve niet afgeleid worden dat verzoekers cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast zodat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen.

2.5.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.5.2. Verzoeker beroept zich op een vrees voor inlijving bij de Poro en ondersteunt zijn relaas aan de hand van documenten van O. B..

2.5.3. Inzake de aangevoerde vrees voor de Poro Society stelt de bestreden beslissing:

“Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u gedood zal worden indien u zou terugkeren naar Sierra Leone. Gevraagd wie u zou doden, zei u dat de leden van de Poro gemeenschap u zouden doden en dat deze omgaan met duivels maar u zei dat u zich, buiten uw vader, geen andere personen kon herinneren die lid zijn van de Poro gemeenschap (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10). U verklaarde ook dat, toen u in Liberia was, u gecontacteerd werd door meneer B. die u zei dat u moest vluchten omdat ze u daar op het spoor gekomen waren, waarna u terug naar Sierra Leone ging (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6 & 7).

Hierover moet opgemerkt worden dat het weinig geloofwaardig is dat meneer B. u contacteert en u laat terugkomen van Liberia naar Sierra Leone, van waar u vluchtte omwille van uw vrees om daar ingelijfd te worden bij de Poro gemeenschap om daarna Sierra Leone terug te verlaten.

*Toen er u gevraagd werd wie er precies op zoek naar u kwam in Liberia, zei u dat het leden van de Poro gemeenschap waren en dat u dit hoorde van meneer B.. Gevraagd hoe hij dat wist, zei u dat u het niet wist maar dat hij een activist is en naar Bumpah ging. Hoe de Poro gemeenschap erachter gekomen zou zijn dat u zich in Monrovia bevond, wist u ook niet en u verklaarde dit ook niet aan meneer B. gevraagd te hebben toen hij u dit zei; u liep meteen weg en stelde geen vragen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12). Ook toen er u gevraagd werd of u niet naar de politie in Sierra Leone zou kunnen gaan om u te beschermen, zei u dat u daar geen idee over had als kind en dat **meneer B. u naar Liberia stuurde** (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13). Dit terwijl, zoals reeds aangehaald, meneer B. in zijn getuigenis verklaart dat hij **na enkele weken in Freetown beseftte dat u Sierra Leonea ontvlucht was**.*

In dat opzicht moet er ook opgemerkt worden dat het opmerkelijk is dat meneer B. in zijn getuigenis met geen woord rept over het feit dat u eerst enkele jaren in Liberia zou verbleven hebben waarna hij u zou gezegd hebben daar te vertrekken omdat er leden van de Poro gemeenschap u op het spoor zouden zijn gekomen in Liberia.

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd of u nu niet zou kunnen teruggaan naar Sierra Leone nu uw vader overleden is, zei u dat u niet terug kan gaan omdat u dan zou sterven. Gevraagd hoe men (de Poro gemeenschap) zou weten dat u terug naar Sierra Leone zou gaan, zei u dat u het niet weet en dat ze u zullen doden in Sierra Leone. U zei ook dat u niet weet wie er u, in Sierra Leone, zou vragen om bij de Poro gemeenschap te gaan nu uw vader er niet meer is. U zei verder dat uw vader tot de duivel bad en dat ze (de Poro gemeenschap) “alles” kunnen doen. U verklaarde zelfs nu nog bang te zijn en zei dat uw moeder u als kind iets gaf dat u kon dragen als bescherming tegen geesten dat strakker werd als er problemen waren en losser werd als het probleem weg was (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

In dat opzicht dient er opgemerkt te worden dat de vrees voor een spirituele vervolging ongegrond is daar het fenomeen geesten tot het bijgeloof behoort en geen objectieve grond kent.”

De loutere bevestiging dat verzoeker niet onder impuls van O. B. van Liberia naar Freetown is teruggekeerd is geen afdoende ontkrachting van de vaststellingen dat (i) verzoeker, buiten zijn vader, geen andere personen kon benoemen die lid zijn van de Poro gemeenschap; (ii) het niet geloofwaardig is dat meneer B. verzoeker contacteert en laat terugkeren van Liberia naar Sierra Leone, van waar hij vluchtte omwille van zijn vrees om ingelijfd te worden bij de Poro gemeenschap; (iii) verzoeker niet wist wie er precies op zoek naar hem was in Liberia en evenmin aan O. B., die hem had geïnformeerd, vroeg hoe hij wist dat het leden van de Poro gemeenschap waren; (iv) O. B. in zijn getuigenis met geen woord rept over het feit dat verzoeker enkele jaren in Liberia zou verbleven hebben en door O. B. zou geïnformeerd zijn dat leden van de Poro gemeenschap hem op het spoor zouden zijn gekomen in Liberia; (v) verzoeker, wiens vader nu overleden is, niet weet wie er hem in Sierra Leone actueel zou vragen of verplichten om bij de Poro gemeenschap te gaan. Verzoeker brengt evenmin enig gegeven bij waaruit zou kunnen dat hij omwille van zijn profiel thans enige (meer)waarde zou betekenen voor de Poro Society.

Gelet op deze vaststellingen is het niet plausibel dat verzoeker actueel een gegronde vrees heeft om ingelijfd te worden bij de Poro Society.

2.5.4. De vergoelijkningen of geopperde mogelijkheden en hypothesen in het verzoekschrift inzake de figuur van O. B. als mensenrechtenactivist en vertrouwenspersoon kunnen de motiveringen in de bestreden beslissing niet ontkrachten waar deze stellen:

“Wat betreft de getuigenis van O. M. B., d.d. 7/10/2018 en het visitekaartje van deze persoon; in de getuigenis tekent O. M. B. als “Human Rights Activist”. Ook u en uw advocates verwijzen naar deze persoon als zijnde een mensenrechtenactivist (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.4&12 en emails advocates die hieronder nog besproken zullen worden). In een email aan uw advocate stuurde meneer B. ook een link door naar de website van zijn “Instituut” en op het visitekaartje van deze persoon staat ook de naam van dit instituut vermeld; het “Sierra Leone Institute of International Law” waar hij, volgens dit visitekaartje actief zou zijn als Legal Officer. Het Sierra Leone Institute of International Law is echter geen instituut dat zich met mensenrechten bezighoudt of waar mensenrechtenactivisten werkzaam zijn. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat dit instituut zich op hun website eerder vaag omschrijft als “ een centrum voor academische excellentie dat focust op de fundamentele principes van het internationaal recht in Sierra Leone”. Het doel van dit instituut is verschillende takken van de regering in Sierra Leone bij te staan met hun internationale verplichtingen waarbij het zijn expertise in het internationaal recht ten dienste stelt. Nergens blijkt dus, noch uit het visitekaartje waar de positie van meneer B. vermeld staat als “legal officer”, noch uit de website van het “Sierra Leone Institute of International Law” dat deze persoon werkzaam zou zijn als mensenrechtenactivist. Overigens werd op de website van dit instituut, bij het overzicht van personen die er werkzaam zijn, de naam O. M. B. niet teruggevonden (zie informatie in de blauwe map in het administratief dossier).

Wat betreft de getuigenis van deze persoon die u neerlegde moet er ten eerste opgemerkt worden dat het niet geloofwaardig is dat iemand die als Legal Assistent werkzaam zou zijn bij een dergelijk instituut een getuigenis zou schrijven waarvan sommige delen praktisch onleesbaar of onbegrijpelijk zijn door de vele fouten die erin staan en vaak bizarre zinsconstructies. Bovendien moet er opgemerkt worden dat de handtekening onder deze getuigenis wel lijkt op de handtekening die staat op de identiteitskaart van O. M. B., waar uw advocate een kopie van doorstuurde, maar toch merkbaar verschillend is. Daarnaast werd hierboven al vastgesteld dat de verklaringen in deze getuigenis vaak tegenstrijdig zijn met uw eigen verklaringen. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan deze getuigenis. Deze is allerminst een bewijs van uw verklaringen dat meneer B. u hielp vertrekken uit Sierra Leone omdat u daar gezocht zou worden door de Poro gemeenschap.

Wat betreft het visitekaartje van meneer B. dat u neerlegde; er moet ten eerste opgemerkt worden dat de twee verschillende adressen en het telefoonnummer die vermeld staan op deze kaart niet overeenkomen met het adres en telefoonnummer van het Sierra Leone Institute of International Law zoals die vermeld staan op hun website (zie informatie in de blauwe map). Ook de naam van “Executive Director” van dit instituut, A. K. zoals vermeld op de website van het instituut, staat anders geschreven op dit visitekaartje; A. K..

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt overigens dat de Executive Director van dit instituut, A. /A. K., in september 2018 in Sierra Leone gearresteerd werd op beschuldiging van corruptie. Een bron bij de Anti-Corruptie commissie van Sierra Leone verklaarde dat K. onder andere geld kreeg van mensen die een visum naar de VS wilden verkrijgen door valselyk te verklaren dat deze werkzaam zouden zijn bij zijn Institute of International Law waardoor ze makkelijker een visum konden verkrijgen. K. kwam, in afwachting van een uitspraak in zijn proces, voorwaardelijk vrij in maart 2019.

Dit visitekaartje en de getuigenis die u neerlegde veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen. Het bevestigt daarentegen het gesolliciteerde karakter van de getuigenissen van O. M. B. en de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over deze persoon.

Wat betreft het mailverkeer van uw advocates met O. M. B.; deze persoon laat in zijn email d.d. 26 juni 2019 aan uw advocate enkel weten dat hij inderdaad de getuigenis schreef in oktober 2018 en dat de vrienden van uw overleden vader u gedwongen wilden inlijven bij de Poro gemeenschap. Deze email toont enkel aan dat uw advocates met een persoon e-mailden op het emailadres B.osman@gmail.com maar deze email is allerm minst een bewijs van uw en zijn verklaringen dat hij, als mensenrechtenactivist, u hielp Sierra Leone te verlaten. In de email d.d. 1/8/2019 stuurt deze persoon een link door naar de website van het Sierra Leone Institute of International Law. Ook dit is geen bewijs van uw en zijn verklaringen dat hij, als mensenrechtenactivist, u hielp Sierra Leone te verlaten. Wat betreft de foto van de identiteitskaart van O. M. B. die hij naar uw advocates stuurde; de identiteit van deze persoon wordt hier niet in twijfel getrokken maar ook dit document is geen bewijs van uw en zijn verklaringen dat hij als, mensenrechtenactivist, u hielp Sierra Leone te verlaten.

Bovendien moet er opgemerkt worden dat deze identiteitskaart slechts geldig was tot 7 juni 2016; deze identiteitskaart bewijst dus niet eens dat de persoon die deze opstuurde zich nog in Sierra Leone zou bevinden.

Wat betreft de Voter ID Card O. M. B. die hij naar uw advocates stuurde; de identiteit van deze persoon wordt hier niet in twijfel getrokken maar ook dit document is geen bewijs van uw en zijn verklaringen dat hij, als mensenrechtenactivist, u hielp Sierra Leone te verlaten."

De voormelde motiveringen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent. Aangezien ze niet concreet worden weerlegd door de voorgehouden beweringen en hypothesen in het verzoekschrift blijven ze, gelet op de veelheid aan concrete vaststellingen, onverminderd overeind.

2.5.5. De voorgaande vaststellingen leiden tot de conclusie dat verzoekers verklaringen niet samenhangend en aannemelijk zijn. Verzoekers relaas kan derhalve niet als geloofwaardig worden aangenomen.

2.6. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Verzoeker voert geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS